

тѣ си да пролива, и жестоки гвоздїе да пробивать певинно-то му тѣло за наши-тѣ грѣхове. Това стопява сърдца-та ни съ любовь.

Както пасхална-та вечеря на Евреи-тѣ бѣше споменъ на избавленіе-то имъ отъ Египетскы-тѣ тегла, и образъ на обѣщанный-тѣ Мессіѣж, така и Господня-та вечеря е споменъ на наше-то избавленіе отъ вѣчнѣж мѣжж чрѣзъ пожъртованіе-то на истинный-тѣ пасхаленъ Агнецъ, Исусъ Христосъ. Може бы нѣкой да каже че това е чудо; но когато ся направи чудо, то трѣбва да ся потвърди отъ зрѣніе-то, вкусъ-тѣ, или отъ нѣкое друго чувство, другояче не щѣше да има доказателство че ся е извършило чудо-то. Когато Исусъ прѣтвори водѣ въ вино (Іоан. 2; 1-12), вино-то бѣше *истинно* вино.—Вкусъ-тѣ му, боя-та му, видѣ-тѣ му и миризма-та му бѣхж вкусъ, боя, видѣ и миризма на вино. Ако, когато слугы-тѣ го занесохж на прѣдсѣдатель-тѣ, бѣше вкусъ-тѣ му вкусъ на водѣ, и боя-та му боя на водѣ и пр. щѣше ли прѣдсѣдатель-тѣ да каже че бѣше вино? И щѣше ли да ся намѣри чловѣкъ по всичкый свѣтъ, който да каже че Христосъ бѣше направилъ чудо? Никога. Въ причащеніе-то хлѣбъ-тѣ има вкусъ, боя, миризма и видѣ на хлѣбъ, и противно е на всичкы-тѣ закони да вѣруваме че е друго а не хлѣбъ. Христосъ тѣлесно е на небе-то, а душевно присѣтствува при всичкы-тѣ, които му сѣ истинни послѣдователи. И по единъ особенъ начинъ той присѣтствува при вѣрны-тѣ си ученицы когато ся събиратъ да ядѣтъ хлѣбъ-тѣ и да пїѣтъ вино-то, когато прѣдставяватъ смърть-тѣ му.